

SIGN. "KARLSSON - EVIG VÅR"

Olle Adolphson

C Am Em Am
Det var när sommarnatten kom
Dm G
med doft från skog och mark.
C Am Em Am
Då såg jag dig en enda gång
Dm G7 C
i Västerviks Folkets park.
D7 E7 Am
Du var det vackraste jag sett
Dm C° E
och hade ljusröd kjol
D7 E7 Am
din hud var brun, ditt hår var slätt
Dm G
och långt och blekt av sol.
C Am Em Am
Jag ödde bort den bästa chans
Dm G7 Em Am
som livet nånsin ger.
Dm G7 C Am
Vi dansade en enda dans
Dm G7 C
sen såg jag dig aldrig mer.

C Am Em Am
Jag undrar om du minns mig än
Dm G
och hur du har det nu.
C Am Em Am
Det var ju ganska länge sen -
Dm G7 C
om sommaren -37.
D7 E7 Am
Du blev väl säkert någons fru
Dm C° E
och hoppas det gick bra.
D7 E7 Am
Men kanske går du ensam nu
Dm G
och har det liksom jag.
C Am Em Am
Och om du detta läsa får
Dm G7 Em Am
och du vill träffa mig
Dm G7 C Am
så skriv till "Karlsson - Evig vår"
Dm G7 C
och vet att jag väntar dig!

EN GLAD CALYPSO OM VÅREN *Olle Adolphson*

Jag dansar runt och jag sjunger strunt
och jag är visst lite i hatten,
traralliralla i månens sken
där jag dansar hemåt i natten.
Jag dansar långdans med alla trän
så att mossan ryker i snåren
traralliralla bland rönn och en
i en glad calypso om våren!
Tralalalalalala lalalalalala
lalalalalalalalalalalalalalalalala.

Vart gick dom andra, vart blev dom av?
Jag får gå här ensam och traska
traralliralla, men de 'e så kul
att i vattenpussarna plaska
Så utmed dikena plaskar jag
på min stolta väg ifrån festen.
traralli-tjosan! jag trilla visst,
men det gör detsamma förresten!
Tralalalalalala lalalalalala
lalalalalalalalalalalalalalalalala.

Jag ^Ddansa ut på ett ^Gfält förut
fullt av ^{A7}is som låg ^Ddär och blänkte
tralliralla ^Gprecis som om
det var ^{A7}frost och kallt och jag ^Dtänkte:
Va' ^Gtusan, frosten är svår i ^Dmaj,
och det ^{A7}lät som glas när jag ^Dtrampa'.
Å ^Gjädra'namma, vad jag ^Dblev skraj,
för jag ^{A7}runt i drivbänkar ^Dklampa!
Tralalalalala ^G lalalalalala ^{A7} ^D
lalalalalalalalalalalalalalalalala ^D.

Men ^Dstrunt, jag är lika ^Gglad ändå,
fast jag ^{A7}trampa' uti ^Drabatten.
Det är så ^Ghärligt att det är ^Dvår
och jag ^{A7}dansar hemåt i ^Dnatten.
Å ^Gtitta, snart är det ^Dljusan dag,
alla ^{A7}fåglar trillar i ^Dsnåren!
Kom ut och ^Gdansa med mej ett ^Dslag
i en ^{A7}glad calypso om ^Dvåren!
Tralalalalalala ^G lalalalalala ^{A7} ^D
lalalalalalalalalalalalalalalalala ^D.

OKÄNDA DJUR

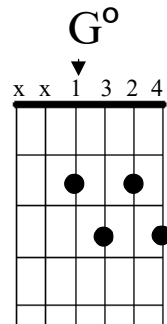
Seppe Wolgers

Olle Adolphson

G **G°** **Am** **D7**
På dom första löv som singlar sitter
G **G°** **Am** **D7**
små djur och det hörs ett evigt fnitter.
H7 **Em**
Dom håller fast i lövens kanter
A **D7**
i vindens kast och dom flesta är tanter.
G **C** **G** **E7**
Men annars skulle löven inte gunga.
A7 **D7** **G**
Dom fnittrar mycket, men kan inte sjunga.

G **G°** **Am** **D7**
När det våta regnet faller hoppar
G **G°** **Am** **D7**
små djur upp på alla vattendroppar.
H7 **Em**
Dom sticker hål på dropparnas hinna
A **D7**
och säger ”Skål!” och blir småningom stinna.
G **C** **G** **E7**
Men annars skulle regnet inte plaska.
A7 **D7** **G**
Dom heter Pluver, kommer från Alaska.

C **A7** **Dm** **G7**
Du tror inte på det här, eller hur?
C **A7** **Dm** **G7**
Men visan handlar om okända djur.
C **Dm** **G7**
Många är långa och svåra att fånga,
C **G** **D7** **G7**
många syns inte, men finns ändå!
Em **A7** **Dm** **G7** **Em** **A7**
Många är gula och fula och gröna och sköna
Dm **G7**
och röda eller blå.
C **G** **Am** **Dm**
Många är stora som hus eller så,
C **Dm** **G7** **C**
men dom flesta är små, mycket små, mycket små.

Det största djur som finns får väldig brådska
var gång det drar ihop sig till åska.

Han säger "Åh!" och äter allt muller
och därför så blir det mindre buller.

Och därför finns det blixtar utan muller
och djuret heter Huller-om-buller.

Det minsta djur som funnits var så litet
så magert och så tunt och rysligt slitet.

Det var en Fnill, som var så svår att finna
att en bacill kunde be den försvinna.

Han var så liten att hans huvud värkte
men glad ändå om någon honom märkte.

Du tror inte på det här, eller hur?

Men visan handlar om okända djur.

Många är långa och svåra att fånga,
många syns inte, men finns ändå!

Många är gula och fula och gröna och sköna
och röda eller blå.

Många är stora som hus eller så,
men dom flesta är små, mycket små, mycket små.

DET GÅTFULLA FOLKET

Beppe Wolgers
Olle Adolphson

C Am Dm G7 C
Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land,
Am Dm G7
detta land är ett regn och en pöl.
C Am Dm G7 C
Över den pölen går pojkarnas båtar ibland,
Am G7 C
och dom glider så fint utan köl.
Am D Am D
Där går en flicka, som samlar på stenar,
Am D
hon har en miljon.
Hm E Hm E
Kungen av träd sitter stilla bland grenar
Hm D7 G
i Trädkungens tron.
C Dm G7
Där går en pojke som skrattar åt snö.
Dm E7 Am
Där går en flicka som gjorde en ö
D7 G
av femton kuddar.
C Am Gm C7
Där går en pojke och allting blir glass,
Fmaj7 Dm
som han snuddar.
C E7 Am Dm G7 C
Alla är barn och dom tillhör det gåtfulla folket.

Olle Adolphson

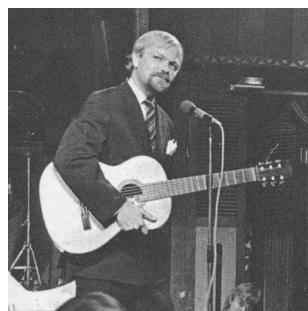
föddes 2/5 1934 i Stockholm.
Han är son till skådespelaren
Edvin Adolphson och började
skriva visor redan under
skoltiden.

Fick sitt genombrott då han
till Beppe Wolgers vistexter
skrev melodier, vilka lanserades
i radio-serien "Slabang" 1955, där lyssnarna för första
gången fick stifta bekantskap med visor som "Okända djur",
"Det gåtfulla folket", "Nonsens-visan" m.fl.

De skrev också en rad visor till Lulu Zieglers kabaretkvällar
på Hamburger Börs. I skarp konkurrens med ett utvalt auktorer
vann han 1957 första pris i en radiotävling med "En glad calypso
om våren" till egen text.

I början av 60-talet samarbetade han också med Beppe Wolgers
om visor till en musikalversion av farsen "Gröna hissen", vilken
uppfördes på Scalateatern i Stockholm 1962.

Bengt Haslum

C Am Dm G7 C
 Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land,
 Am Dm G7
 detta land är en äng och en vind.
 C Am Dm G7 C
 Där finner kanske en pojke ett nytt Samarkand,
 Am G7 C
 och far bort på en svängande grind.
 Am D Am D
 Där går en flicka, som sjunger om kottar.
 Am D
 Själv äger hon två.
 Hm E Hm E
 Där vid ett plank står en pojke och klottrar
 Hm D7 G
 att jorden är blå.
 C Dm G7
 Där går en pojke som blev indian
 Dm E7 Am
 Där, där går Kungen av Skugga runt stan
 D7 G
 och skuggar bovar.
 C Am Gm C7
 Där fann en flicka en festlig grimas
 Fmaj7 Dm
 som hon provar.
 C E7 Am Dm G7 C
 Alla är barn och dom tillhör det gåtfulla folket.

C Am Dm G7 C
 Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land,
 Am Dm G7
 detta land är en gård och ett skjul.
 C Am Dm G7 C
 Där sker det farliga tågöverfallet ibland
 Am G7 C
 vackra kvällar när månen är gul.
 Am D Am D
 Där går en pojke och gissar på bilar,
 Am D
 själv vinner han jämt.
 Hm E Hm E
 Fåglarnas sånger i olika stilar
 Hm D7 G
 är magiska skämt.
 C Dm G7
 Där blir en värdelös sak till en skatt.
 Dm E7 Am
 Där, där blir sångar till fartyg en natt
 D7 G
 och går till månen.
 C Am Gm C7
 Där finns det riken som ingen av oss
 Fmaj7 Dm
 tar ifrån dem.
 C E7 Am Dm G7 C
 Alla är barn och dom tillhör det gåtfulla folket.

MITT EGET LAND

*Beppe Wolgers
Olle Adolphson*

Em A7 D
Jag hörde musik någonstans
Em A7 D
som kom från en frusen orkester,
Gm C7 F
den kallas för terrorbalans
Gm A7
och dansas av öster och väster.
Gm C7 F Gm A
Vad bryr jag mig om öst och väst, jag vet ju bäst.....
D Em
...för när mänskorna har varandra
A7 D
bor de alla i samma land
Hm E7
och jag är ju precis som andra
Em A7 D
och min hand är så lik din hand.
Em
Hela landet syns från mitt fönster,
A7 D
huvudstan ligger i mitt rum
Hm E7
och i taket gör lyktor mönster,
Em A7 D
det är dumt, men jag är väl dum.

Em A7 D
Man säger att ensam är fri,
Em A7 D
den frie lär vara den starke.
Gm C7 F
Men du och jag blir ändå vi
Gm A7
och jorden får blommande marker
Gm C7 F Gm A
och nätterna skimrar av bloss, bara för oss.....
D Em
...för när mänskorna har varandra
A7 D
bor de alla i samma land
Hm E7
och allting vi vill ge till andra
Em A7 D
kan du få ur min öppna hand.
Em
I min hand finns allt det jag drömmer
A7 D
allt jag äger och allt jag har
Hm E7
och den rädsla vi alla gömmer,
Em A7 D
just på den är din hand ett svar.

RÅD TILL DEJ - OCH MEJ

Olle Adolphson

^D Nu kan man äntligen andas ut
^{A7} för nu är äntligen vintern slut,
^{Em} det börjar äntligen ordna sej
^{A7} och allt är grönt mellan dej och mej.

^{Em} För vintern har varit alltför lång
^{A7} och sommarn kommer med jättesprång,
^{Em} och det som det mesta handlar om,
^{A7} det kanske bara sker en endaste gång!
^D

^D Om du är ute en kväll och går
^{A7} när det är varmt och det doftar vår
^{Em} så vet att nu får man passa sej,
^{A7} för allt är ute efter just dej.
^D

^D Och går du tanklöst i skog och mark
^{A7} och sommarvinden är varm och stark
^{Em} så håll dej fast när det blåser till
^{A7} för vinden blåser dej vart den vill.
^D

^D Men skall du gå förbi ängen sen
^{A7} och vägen där över är rak och gen
^{Em} så se dej för innan du går hem
^{A7} för gräs ger fläckar på klänningen.
^D

^D Men om det regnar och blåser surt
^{A7} och om du vägrar att ge dej ut
^{Em} för dan är ruggig och natten kall
^{A7} det blir detsamma i alla fall!
^D

SKÄRGÅRDSBREVET

Olle Adolphson

1. En sommarvind går vid din strand,
går vid din strand med doft ibland
av pinje och agav.
Och ljus din rymd vid havets rand
och het är sanden i din hand
och ljust ditt Medelhav.

//: Men här har blivit tidig vår
ja, tidig vår och vindar går
från söder ljumma vindar går
med doft av skog och hav. ://

2. Det är ett visst i luftens blå,
en ton, ett skimmer i luftens blå,
ett nytt här nordanåt.
Det finns i färgen på fjärdens is
det doftar där i luftens dis
och i röken från en båt.

//: Ja, du har känt det själv nån gång
i fågelsång, i fågelsång
den första vårens skygga sång
och rusiga måsars låt. ://

3. Det är nog inte för länge sen
för att du ska ha glömt bort, min vän,
du som färdas överallt.
Men's jag går kvar och om jag har
förmått förklara ett grand av allt
som i dag har fyllt mitt sinn'.

//: Då när du går där över strand
och om du dröjer lite grand
du känner nog i Spaniens land
en doft av skärgårdsvind. ://

BALLADEN OM DET STORA SLAGSMÅLET PÅ TEGELBACKEN

I ^Ajanuari månad år ^{E7}1903

ett ^Agång av kungsholmsbusar på marsch man kunde se
med ^Dpavan uti fickan och med ^Alurporna på sne',
dom ^{E7}var sura för dom ^Aaldrig fick va me'!

De' ^Dva' grabbarna från Eken, det ^Avar grabbar med kulör,
det ^{E7}var grabbarna som var på ett ^Asjuhelvetes humör,
som ^Dmed knogjärn och med påkar och med ^Ablodet rött och hett
gick ^{E7}till Tegelbacken för att ^Askipa rätt!

Och ^Asamma kväll så samlades allt ^{E7}uppå Brunkeberg
ett ^Asaftigt gäng som frusta Klaras öl och must och mærg.
Det ^Dvar aldrig tal om kanske när dom ^Abörja mucka gräl,
nu ^{E7}var dom ^Asura för att allting var så fel!
De' ^Dva' grabbarna från Eken, det ^Avar grabbar med kulör...

Det ^Adånade om grabbarna som ^{E7}kom från Gamla stan
med ^Aåttiåtta söderkisar, grabbar hela dan,
och ^Dfrån Östermalm det ^Atågades med schvung och svaj och spänst,
fast ^{E7}dom var ^Asura för dom alltid fick gå längst!
De' ^Dva' grabbarna från Eken, det ^Avar grabbar med kulör...

Och ^ATegelbacken tömdes raskt ^{E7}på slödder, böss och skarn
när ^Abusarna kom ^Atågandes från alla håll i stan.
Där ^Dlåg den tom och ^Atigande i månens vita ljus
medan ^{E7}sången steg ^Abland kåkar och bland hus.
De' ^Dva' grabbarna från Eken, det ^Avar grabbar med kulör...

Dom stod vid Tegelbacken, dom stod där man mot man
 i månens bleka sken, men ingen vågade sig fram.
 I fyra timmar hötte dom och skrek från varsin gränd
 och sen så vände dom på klacken och gick hem!
 De' va' grabbarna från Eken, det var grabbar med kulör...

Men än idag med fasa talar man i Stockholms stad
 om hur busarna på Tegelbacken slogs tre dar årad!
 Och med knogjärn och med påkar och med blodet rött och hett
 gick till Tegelbacken för att skipa rätt!

GE MIG EN DAG

Olle Adolphson

Skotsk folksmelodi

Ge mig en dag av vindar och sol
 vid stränder ljusa och klara
 där tystnaden går i kullarnas gräs
 vid havet, vid Österlens dalar.

Ge mig en natt då tiden står still
 då trast och näktergal talar
 då nöd och då lust, då kärlek blir till
 i lundar, i Österlens dalar.

Ge mig den stund, ja ge mig den tid
 då hundra lärkor och svalor
 flyger min själ till himmelens frid
 på hedar, vid Österlens dalar.

GUSTAV LINDSTRÖMS VISA

Olle Adolphson

Ut ur Mälarens dunkla och strida bölja sig reser
D7 G
stan, just där strömmarna vida skummar och jäser.

Stan som dom äntligen lyckats skada i märgen.
D7 G
Färgen på söders höjder är röder som glödgad malm!

En morgon här på Norrbro den är än ganska grann, serru!
D7 G
Solen den står i brand, serru! Högt över Grand!

En morgon här på Norrbro just när klockan slår fem
C G
D7 G
på väg genom stan ner till Lilla Skinnarviksgränd. Eru' me på den!

Se där i båten vid håven står redan Granlund och stretar,
D7 G
och på parterren står Gustav Lindström och metar.

Men på en stol sitter Ledigheten och spisar,
D7 G
kisar mot solen, väger på stolen, tänder en fimp...

Å tjänare Gustav Lindström! Hur har'ut idag?
C G

Jo, tack ska du ha, serru! Fast lagom så bra,
D7 G

för i morgon så får man flytta till Farsta min vän.
C G

D7 G
För nu ska dom börja riva på Lilla Skinnarviksgränd. Eru' me på den!

Och Werner Jonsson som räkna med att på Söder få bli gamling,
D7 G
han sitter numera uti Vantörs församling!

men hanses hus som låg ner' på Brännkyrkagatan,
D7 G
där är det slut, där schaktar dom ut för nån sorts kontor!

C G
Vad är det för ena dårar som härjar i stan, serru!

D7 G
Glada som barn, med sitt sattyg till plan!

C G
En prick och en knäpp på näsan så attan blev bränd,

D7 G
det skulle dom ha som river på Lilla Skinnarviksgränd. Eru' me på den!

Men man är väl ändå inte bara till för att klaga,
 och än finns det mycket emellan Skanstull och Haga,
 och än kan man andas en smula här ner vid Strömmen.
 Drömmen får leva, fastän den skevar. Hej, er' u me på den!
 Men titta dej runt omkring, titta noga som fan!
 För endera dan, serru! Så river dom hela stan!
 Och sen rusar vi in i mardrömmen av glas och betong,
 och sen sitter vi där och hurrar och tycker skjortan är trång!
 Eru' me på den!

GOGGLES

Nils Ferlin
Olle Adolphson

Det tar Ni fel, min fru,
 att det var för snobberi
 jag köpte mina goggles.
 Nej, kloka lilla Ni.

//: Men nätterna de vita
 och dagarna de gula,
 de lekte mina ögon
 så ruggiga och fula.

Då handlade jag dessa
 hornbågade Ni ser.
 - En artighet, min fru,
 emot sommaren och Er! ://

TRUBBEL

Olle Adolphson

Nu lyser ängarna av sommarns alla blommor.
Nu surrar bin och fåglar sjunger överallt.
Nu stryker vinden genom trädens höga kronor
men i min trädgård är det visset, mörkt och kallt.
Här är det risigt och förvuxet, fult och snårigt
och lika hopplöst trist och grått som i mitt bröst.
Därute doftar det av sommarns alla dofter.
Där är det sommar, men härinne är det höst.

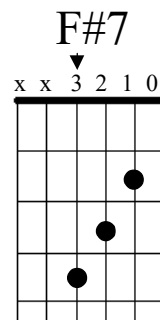
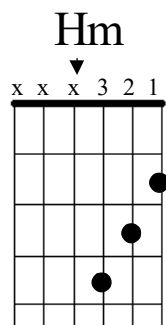
Jag levde lycklig här med dig och mina katter,
ett liv i synd och utan omsorg att bli frälst.
Försonad med min karaktär, för jag har aldrig
förmått att säga nej till någonting som helst.
och aldrig nekat mig det ena eller andra
och levat livet tills jag krossades en dag.
Det börja' med att du bedrog mig med en annan,
en som du sa var mycket finare än jag.

Vårt gräl tog veckor, ropen blandades med gråten,
och jag blev grundligt jämförd med din fina vän.
Tills du bekände att han givit dej på båten.
då blev det dödstyst här i trädgården igen!
Ifrån den stunden var den mannen dubbelt hatad.
Han hade lekt med, med oss, ett litet slag.
Och jag, jag kände det som också jag var ratad.
Jag ville slåss, och gick mot mitt livs nederlag.

Jag hade ^{Em} hammaren beredd under ^{Am} kavajen
 när han kom ut i ^{D7} sidenscarf och sa: "God dag!" ^G
 Kom in och ^C slå dig ned en stund så får vi ^{D7} prata!" ^G
 Jag bara ^{F#7} stammade, nu minns jag inte vad... ^{Am}
 Och jag blev ^{H7} bjuden på cognac och på ^{Em} cigarrer ^{Am}
 och kunde ^{D7} inte få mig till att säga ^G nej!
 Och när vi ^C skildes var vi ^{D7} bästisar och ^G bundis,
 och jag ^{F#7} tog saker som du ^{H7} glömt med hem till ^{Em} dig!

Jag går ^{Em} omkring i mitt Pompeji, bland ^{Am} ruiner,
 jag ^{D7} trampar runt i resterna utav ^G vårt liv.
 Men du ^C skall aldrig ge mig ^{D7} pikar om ^G sekiner,
 och ^{F#7} aldrig skall du bli en ^{Am} annans tidsfördriv!
 Nej, ^{H7} åt det ^{Em} gamla skall vi ^{Am} binda vackra ^{Am} kransar
 och ta ^{D7} vårt liv och mina ^G katter som ^G dom är.
 Och trots all ^C kärleksbrist och ^{D7} trasighet och ^G fransar:
 Dig ^{F#7} skall jag ^{H7} älska livet ut, dig ^{Em} har jag ^{Em} kär!

TRETTIFYRAN

*Olle Adolphson
Stuart Hamblen*

Denna kåk har varit våran uti många herrans år,
denna kåk har varit vår och det har nog satt sina spår.
Denna kåk den har hängt i och den har stått i vått och torrt
men nu är det slut på det för nu ska trettifyran bort.

Ja, nu är det slut på gamla tider,
ja, nu är det färdigt inom kort
Nu ska hela rasket rivas,
nu ska hela rasket bort.
Så jag tar farväl och stora tårar
rullar på min kind.
Nu är det slut på gamla tider,
nu går trettifyran i himlen in.

Denna kåk var ganska rar och släppte solsken till oss in,
den var också generös med fukt och kyla, regn och vind.
Den var snäll och lite gnällig och den ville alla väl,
och den var vår i alla väder fastän gisten, ful och skev.
Men nu är det slut på gamla tider...

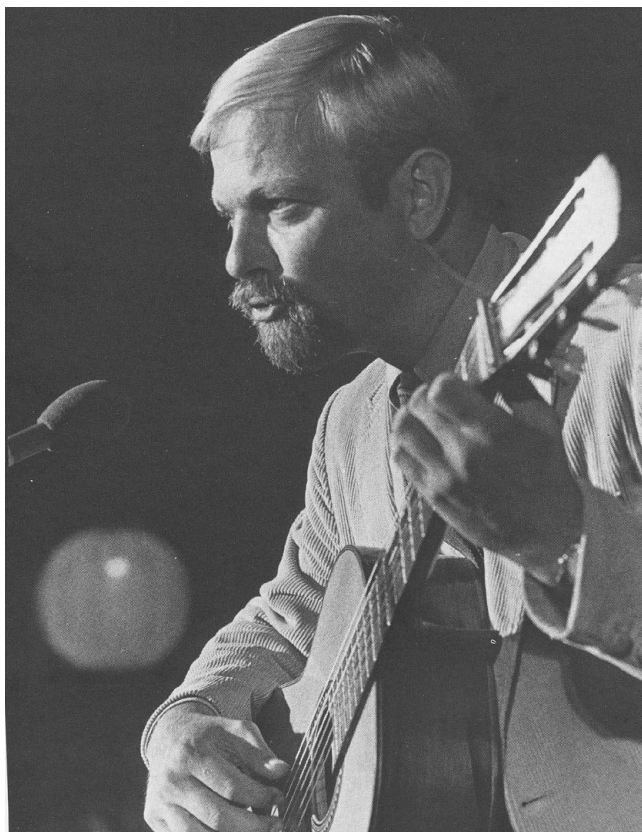
Här i kåken har vi härjat sen vi alla varit små,
här i kåken klädde morsan vicevärden gul och blå.
Ja, vår kåk har fått stå pall för smällar hårda så det dög,
som när far gick genom väggen så att spån och plankor flög!
Men nu är det slut på gamla tider...

HELGA ANDERSSON

Olle Adolphson

C Am Em Am
Jag läst din efterlysning nu,
Dm G
min återfunne vän.
C Am Em Am
Jag fattar att det var just du
Dm G7 C
jag såg för så länge sen!
D7 E7 Am
Du anar ej vad det var trist
Dm C° E
att du försvann så där!
D7 E7 Am
När jag gick hem till mig till sist
Dm G
så grät jag och var kär.
C Am Em Am
Jag sökte dig varenda gång
Dm G7 Em Am
så länge sommarn fanns
Dm G7 C Am
du var så glad, så smärt och lång.
Dm G7 C
Men jag såg dig ingenstans.

C Am Em Am
Jag bor här i Skellefteå
Dm G
och har det som jag kan.
C Am Em Am
Sen fick jag mina ungar två
Dm G7 C
men fick aldrig någon man.
D7 E7 Am
De bilder som jag skickar dig
Dm C° E
behåll dem, kära du.
D7 E7 Am
De föreställer båda mig
Dm G
- så här ser jag ut nu.
C Am Em Am
Jag heter Helga Andersson
Dm G7 Em Am
jag väntar natt och dag!
Dm G7 C Am
Kom Karlsson, tag mig härifrån
Dm G7 C
kom Karlsson och gör mig glad!

Under 80-talet inledde Olle Adolphson ett givande samarbete med Göteborgs kammarkör, vilket resulterade i två LP-skivor, den ena med visor av Adolphson och den andra med Taubevisor, bägge i Olle Adolphsons egna körarrangemang. 15 av dessa finns utgivna som körutgåvor.

1994 sjöng han in en CD, "Älskar inte jag dig då", med nya, egna visor, där han också tonsatt dikter av Harry Martinsson, Lars Forsell, Ruben Nilsson samt Evert Taube (dikten "Stockholmsvår")

1996 utkom en CD-box med insjungningar av Adolphson i urval gjorda mellan 1956 och 1994.

Olle Adolphson finns representerad i ett mycket stort antal visantologier. Han är också en omvitnat fin gitarrist och hans egna gitarrarrangemang i notutgivningarna har fått mycket erkännande.

SKAP-stipendiat 1958. Blev 1995 hedersmedlem i SKAP.

Bengt Haslum